

РЕШЕНИЕ

№ 4044

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11289** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „С. Г. С.“ – О. – [населено място], представлявано от управителите К. И. М., Л. М. Е. и А. Г. Н. чрез адвокат Р. В. срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22220219002946-091-001/19.03.2020г., издаден от Р. Р. Б. – орган, възложил ревизията и Е. М. И.-Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1453/21.09.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с които са определени допълнителни задължения за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. в размер на 6 458,86 лв., ведно с лихви за забава в размер на 934,26 лв.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. в размер на 7 999,23 лв., ведно с лихви за забава в размер на 1 157,71лв.; за вноски за държавно обществено осигуряване (ДОО) - за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019 г. в размер на 18 208,91 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 648,88 лв.; за данък върху добавената стойност (ДДС) за периодите от м. 12.2017 г. до м. 12.2018 г. и м. 02.2019 г. в размер на 25 574,77 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 436,90 лв.; за вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) – за осигурители за периодите от м. 01.2018 г. до м. 03.2019 г. в размер на 1 969,08 лв., ведно с лихви за забава в размер на 271,23 лв. Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, издаден в противоречие с практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) и Върховния административен съд

(ВАС). Сочи, че при ревизията са нарушени регламентиранияте принципи в ДОПК на „обективност“ и „служебно начало“. Счита, че изводите в РД са неправилни и не се основават на годни доказателства, а на предположения. Излага аргументи, че не е доказано въз основа на обективни данни, установени след анализ на събраните доказателства, че са изпълнени сочените в РД основания за прилагане на особения ред по чл. 122 от ДОПК при определяне на данъчните основи за ДДС и ДДФЛ и осигурителния доход за ревизираните периоди, а именно наличие на данни за укрити приходи и че воденото счетоводство не дава възможност за определяне на задълженията. Декларира, че при ревизията дружеството е представило пълна счетоводна документация, като счетоводството му дава възможност за определяне на данъчните и осигурителните задължения, счетоводните операции са осъществявани при спазване на принципа на „документална обосновааност“, не са унищожавани документи за ревизираните периоди. Отбелязва, че в РД е посочено, че „С. Г. С.“ – О. води пълна счетоводна отчетност и е представило изисканите документи. Твърди, че в случая е приложен особения ред по чл. 122 от ДОПК при наличие на „единствено спекулативните умозаключения на ревизиращия екип“. Счита, че не е доказано изпълнението на което и да е условие по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и не е следвало да се прилага особеният ред по чл. 122 от кодекса, както и че при ревизията не е направен пълен анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Излага твърдения, че ревизиращият екип неправилно е приел, че вписаните лица в графици, представени от негови клиенти, са полагали труд за „С. Г. С.“ – О. на трудови договори при пълно работно време, както и че не са налице доказателства за въведено от дружеството сумирано изчисляване на работното време. Счита, че доказателствата по преписката удостоверяват, че служителите на „С. Г. С.“ – О. са полагали труд в договореното работно време с трудовите договори. Заявява, че данните от представените графици от клиентите на дружеството не се подкрепят от доказателствата по преписката. Твърди, че представените от него доказателства не са кредитирани като годни такива, без да е посочена причина за това. Изтъква, че при ревизията не е доказано, че максималната продължителност на работната смяна е 244 часа, както и че не са налице доказателства за положен извънреден труд от работниците/служителите. Освен това не е доказана по-голяма продължителност на работната седмица за част от наетите лица от 20 часа на седмица, предвид което за изплатени възнаграждения на същите не възниква задължение за осигуровки и ДДФЛ. Счита, че определянето на работното време не е в правомощията на органите на НАП, като при констатирани нарушения те следва надлежно да уведомят Инспекцията по труда предвид разпоредбите на чл. 399 от КТ, което не е направено. Посочва, че не са констатирани нарушения на трудовото законодателство от дружеството за процесните периоди от служителите на Инспекцията по труда и издадени от нея постановления за въвеждане на пълно работно време, както и, че коментираният на трудовото законодателство е в правомощията на Инспекцията по труда, а не на НАП. Сочи, че осигурителното правоотношение възниква като вторично от трудово такова. Заявява, че тъй като при ревизията не е доказано, че служителите са полагали труд в работно време, извън договореното, то допълнителните задължения с РА за ДДФЛ и задължителни осигурителни вноски са неправилно определени. Излага възражения срещу отказа на данъчен кредит по издадените фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], тъй като документиранияте в тях доставки са реално изпълнени, за което са представени доказателства в хода на ревизията, а именно такива за

договарянето, приемането и предаването на услугата/стоката. Сочи, че описаните в РД/РА установявания – доставчиците впоследствие са deregистрирани по ЗДДС, не са представили изисканите документи при насрещни проверки, имат задължения към бюджета, не са декларирали по надлежния ред наетите от тях лица, те и контрагентите им са включени в масив „Риск“ на НАП, не са предвидени като достатъчни основания в данъчното законодателство за отказ на данъчен кредит. Изтъква, че дружеството е действало добросъвестно при избора на изброените доставчици и при ревизията не е доказано, че чрез сделките е участвало или е знаело, че участва в данъчна измама. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22220219002946-020-001/08.05.2019 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „С. Г. С.“ – О. за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 03.2019 г. Заповедта е връчена на дружеството по електронен път на 21.05.2019 г. По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22220219002946-020-002/11.06.2019г., е променен обхватът на ревизията, като е включено и определяне на задълженията за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г., за ДОО - за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г., за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от м. 01.2018 г. до м. 03.2019 г. и за УПФ – за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. На основание чл. 114, ал. 2 от ДОПК, със ЗИЗВР №Р-22220219002946-020-003/21.08.2019г. срокът на ревизията е продължен, като е определен краен такъв до 21.10.2019г. ЗИЗВР са издадени от Р. Р. Б., в качеството на орган, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22220219002946-092-001/30.12.2019г., връчен по електронен път на 21.01.2020 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219002946-091-001/19.03.2020г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Е. М. И.-Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството по електронен път на 02.04.2020 г.

Установено е, че дейността на „С. Г. С.“ – О. е охрана на обекти и физически лица. Представени са Лиценз №3130 от 14.06.2017г., издаден от Главна дирекция

„Национална полиция“ на основание Закона за частната охранителна дейност – за охрана на имуществото на физически или юридически лица и Лиценз №3131 от 14.06.2017 г. – за охрана на мероприятия.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, на ревизираното дружество са връчени три искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ). В отговор, частично са представени документи, като последните са подробно описани и коментирани в РД. Констатирано е, че „С. Г. С.“ – О. не е представило счетоводни регистри и счетоводни документи, доказващи наличие на счетоводна отчетност съгласно изискванията на Закона за счетоводството (ЗСч.).

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на [фирма], Е.[ЕИК], [фирма], Е.[ЕИК], [фирма], Е.[ЕИК] и [фирма], Е.[ЕИК] - преки доставчици на ревизираното дружество. Резултатите от проверките са обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП) и описани в РД.

Извършено е посещение в офиса на дружеството, находящ се в [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] етаж партер, офис 3 за преглед на оригинали на документи. Установено, че на същия адрес се намира дружеството, отговорно за счетоводната отчетност на ревизирания субект – [фирма], Е.[ЕИК] – свързано лице със „С. Г. С.“ – О.. Изискани са графици за отработени часове от лицата, извършвали охранителна дейност през ревизираните периоди - по обекти и клиенти; фактури с доставчик „С. С.“ – О., Е.[ЕИК] – свързано лице с ревизираното дружество по смисъла на §1, т. 3, б. „в“ и б. „д“ от Допълнителните разпоредби (ДР) на ДОПК, ведно с документи, удостоверяващи осчетоводяването им; договори с [фирма], Е.[ЕИК] и [фирма], Е.[ЕИК], банкови извлечения. Изисканите документи не са представени. „С. Г. С.“ – О. е уведомено, че основните му доставчици не са представили документи и обяснения при насрещните им проверки. Съставен е Протокол №1629057/16.10.2019 г. По ЗДДФЛ, Кодекса за социално осигуряване (КСО) и Закона за здравното осигуряване (ЗЗО):

Констатирано е, че за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. „С. Г. С.“ – О. е подало Уведомления по чл. 62 от Кодекса на труда (КТ) за наети лица на трудови договори на длъжности „охранител“ (код по НКПД 54141007), „портиер“ (код по НКПД 96210009) и „оператор въвеждане на данни“ (код по НКПД 41321001) в икономическа дейност „частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност“ (код по К. 2008 – 8010). Посочено е, че за периодите от м. 01.2018 г. до м. 12.2018 г. са декларирани данни за 12 наети лица на трудови договори – 1 лице на пълен работен ден (8 часа) и 11 лица - на 4-часов работен ден, като към 01.01.2018 г. са наети 8 лица; през периода са сключени трудови договори с 5 лица; прекратени са договорите с 6 лица и към 31.12.2018 г. са наети 7 лица. За периодите от м. 01.2019 г. до м. 03.2019 г. са декларирани данни за 16 лица - 10 лица на пълно работно време (8 часа) и 6 лица – на 4-часов работен ден, като към 01.01.2019 г. са наети 6 лица; през периода са сключени трудови договори с 10 лица и към 31.03.2019 г. в дружеството са полагали труд 16 лица. Установено е, че за ревизираните периоди дружеството е декларирало данни с Декларация обр. 1 за 3 лица по договори за управление и контрол. Не са декларирани данни за изплатени възнаграждения по извънтрудови правоотношения.

В РД е посочено, че „С. Г. С.“ – О. не е подало Декларации обр. 1 и обр. 6 за наетите на трудови договори лица за периодите от м. 09.2018г. до м. 12.2018г. След анализ на декларираните данни с Декларации обр. 1 и обр. 6 за останалите ревизирани периоди е констатирано, че в Декларация обр. 6 е посочена дата на изплащане/начисляване -

последния ден от месеца, следващ месеца в който е положен трудът. Установено е, че Декларации обр. 1 и обр. 6 са подадени със закъснение, като не са спазени разпоредбите на Наредба №Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Извършен е анализ на представените от клиентите на дружеството графици за отработено време от служителите на „С. Г. С.“ – О. и декларираниите от последното данни с Декларации обр. 1 и обр. 6 за ревизираните периоди, който е подробно описан в констативната част на РД. За всяко едно от лицата - Н. К. М., В. Г. И., Д. Н. М., С. Н. Д., П. К. А., П. И. П. и П. Г. Ж., наети на трудови договори, са посочени данни за отработени часове за всеки месец, попадащ в обхвата на ревизията, установени въз основа на графичите и периодите, за които ревизираното дружество е подавало и не е подавало Декларации обр. 1 за същите. Конкретизирани са периодите, за които ревизираното дружество не е подавало Декларации обр. 1 за положения труд от наетите на трудови договори лица - В. Т. Т., Т. Д. Щ., Д. Н. Д., Г. А. Т. и В. З. Г.. Преценено е, че наетите лица на трудови договори от „С. Г. С.“ – О. са полагали труд в дружеството при нормална продължителност на работното време, предвид което са изпълнени условията по чл. 138, ал. 4 от КТ. Посочено е, че цитираната норма гласи, че трудов договор, сключен за част от законоустановеното работно време, се смята за сключен за работа при нормална продължителност на работното време в случаите, когато от контролните органи бъде установено, че работникът или служителят по този договор полага труд извън установеното за него работно време, без да са налице условия за полагане на извънреден труд в случаите, допустими от закона. Коментирани са разпоредбите на КТ, регламентиращи работното време на работника/служителя (чл. 136а, 139а, от чл. 143 до чл. 150, чл. 142 и чл. 262 от КТ), като е направено заключение, че предвид данните от графичите, наетите лица на трудови договори от ревизираното дружество не полагат труд при ненормиран работен ден, удължено работно време и извънреден труд, компенсиран впоследствие. Прието е, че лицата са полагали труд - трета категория, при сумирано изчисляване на работното време. В РД е отбелязано, че поради непредставяне на документи, справки и счетоводни регистри от „С. Г. С.“ – О. ревизиращият екип е бил лишен от възможност да извърши проверка за наличие на заповед за определяне на сумирано работно време и разпоредбите на Правилника за вътрешния трудов ред в дружеството. С РА осигурителният доход и данъчната основа за облагане на доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за всяко наето лице за периодите, попадащи в обхвата на ревизията, са определени по реда на чл. 122 от ДОПК, като в РД подробно е анализирано всяко едно от обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от кодекса. Съобразявайки разпоредбите на чл. 9в и чл. 9г от Наредбата за работното време, почивките и отпуските (НРВПО) ревизиращият екип е приел максимална продължителност на работна смяна при сумирано изчисляване на работното - до 12 часа, като продължителността на работната седмица не може да надвишава 56 часа, или максимално допустими отработени часове на месец - 224 часа. Направено е заключение, че лицата Д. Н. М., С. Н. Д., П. К. А., П. И. П., П. Г. Ж., Д. Н. Д., Н. К. М., В. Т. Т., Т. Д. Щ., Г. А. Т. и В. Г. И., за които е

установено, че в края на съответния 6-месечен период на сумираното изчисляване на работното време са отработили повече часове от нормалната продължителност, за периода на превишението са полагали извънреден труд, който съгласно действащото българско трудово законодателство следва да се заплати в увеличен размер – с 50 на сто спрямо труда, положен при нормална продължителност на работния ден. В РД са цитирани разпоредби на ЗДФЛ, КСО и ЗЗО, в които е регламентиран начинът на определяне на осигурителния доход и данъчната основа за облагане на доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения, срокове за внасянето им и териториалната дирекция на НАП, по сметка на която следва да се внесат задълженията. Отбелязано е, че чл. 6, ал. 1, т. 7 от КСО гласи, че размерът на осигурителната вноска за фонд „Трудова злополука и професионална болест“ (ТЗПБ) се определя със Закона за бюджета за държавното обществено осигуряване (ЗБДОО) за съответната календарна година по групи основни икономически дейности, като за осъществяваната дейност от „С. Г. С.“ – О. - „частна охранителна дейност, без използване на технически системи за сигурност“ за 2018 г. е 0,7% и за 2019 г. - 0,5%, които са съобразени от дружеството. Посочено е, че съгласно чл. 127, ал. 1 от КСО задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в УПФ лицата, родени след 31.12.1959 г., ако са осигурени във фонд „Пенсии“ на ДОО. Описано е, че на основание чл. 40, ал. 1 от ЗЗО осигурителят има задължение да внася здравноосигурителни вноски. Конкретизирани са размерите на осигурителните вноски за фонд „ДОО“, включващ осигуряване за пенсия, общо заболяване и майчинство и за безработица - 24,30% за лицата, родени преди 01.01.1960 г. и 19,30% за лицата, родени след 31.12.1959 г.; допълнително задължително пенсионно осигуряване в УПФ - 5% (за сметка на осигуреното лице - 2,2% и за сметка на осигурителя - 2,8 %) и здравноосигурителна вноска - 8% (за сметка на осигуреното лице – 3,2% и сметка на за осигурителя – 4,8%).

В РД в табличен вид за всяко едно от задълженията - ДДФЛ, вноски за ДОО, вноски за УПФ и здравноосигурителни вноски са представени данни за всяко наето лице на трудов договор в „С. Г. С.“ – О. за съответния едномесечен период, включен в обхвата на ревизията, както следва: работни дни, отработени часове, допустимите работни часове, отработените часове над допустимите при сумирано изчисление на работното време, полагащите се суми за допустимо отработените часове при часова ставка в размер на 3,07 лв. за 2018 г. и 3,37 лв. за 2019г., полагащи се суми за извънреден труд, определен осигурителен доход по реда на чл. 122 от ДОПК (сбор от полагащите се суми за допустимо

отработените часове и полагащи се суми за извънреден труд) и изчислените въз основа на последния суми за дължимите от лицето вноски за фондовете на ДОО (10,58% или 8,38%), УПФ (2.2%) и здравно осигуряване (3,2%), определената по реда на чл. 122 от ДОПК данъчна основа за облагане с ДДФЛ (разлика между осигурителния доход, приет за брутно възнаграждение на лицето и дължимите от същото задължителни осигурителни вноски), дължимия данък за ДДФЛ (10%) и дължимите вноски от „С. Г. С.“ – О., в качеството на осигурител, за фондовете на ДОО (13,72% и 10,92% - за осигуряване за пенсия, общо заболяване, майчинство и безработица; и 0,7% за 2018 г. и 0,5% за 2019 г. – за фонд „ТЗПБ“), УПФ (2.8%) и здравно осигуряване (4,8%). При определяне на осигурителния доход и данъчната основа за доходите от трудови правоотношения за наетите лица, за които не са налице данни в представените графици от клиентите на жалбоподателя и за които последният не е подал Декларация обр. 1, е прието, че са полагали труд съобразно декларираните данни от „С. Г. С.“ – О. с Уведомлението по чл. 62 от КТ. Преценено е, че ревизираното дружество правилно е определило данъчната основа за доходите от трудови и приравнени правоотношения, начислени и изплатени на управителите му.

След обобщаване на горните данни са изготвени:

- справка за задълженията за ДДФЛ, в която за всеки едномесечен данъчен период от обхвата на ревизията е посочен дължим данък, деклариран и внесен от ревизираното дружество такъв, разлика за внасяне, дата на начисляване на данъка/дата на изплащане на възнаграждението, дата на вноски и лихва към 30.11.2019 г.;
- справка за задълженията за осигурителни вноски за ДОО, в която за всеки едномесечен данъчен период от обхвата на ревизията е посочена дължима осигурителна вноска, декларирана и внесена от дружеството такава, разлика за внасяне, дата на начисляване на вноската/изплащане на възнаграждението, дата на вноски и лихва към 30.11.2019 г.;
- справка за задълженията за осигурителни вноски за УПФ, в която за всеки едномесечен данъчен период от обхвата на ревизията е посочена дължима осигурителна вноска, декларирана и внесена от дружеството такава, разлика за внасяне, дата на начисляване на вноската/изплащане на възнаграждение, дата на вноски и лихва към 30.11.2019 г.;
- справка за задълженията за здравноосигурителни вноски, в която за всеки едномесечен данъчен период от обхвата на ревизията е посочена дължима осигурителна вноска, декларирана и внесена от дружеството такава, разлика за внасяне, дата на начисляване на вноската/изплащане на възнаграждението, дата на вноски и лихва към 30.11.2019 г.

С РА на дружеството са определени допълнителни задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в общ размер на 7 999,23 лв., ведно с лихви за забава в размер на 1 157,71 лв., вноски за ДОО - за осигурител - 18 208,91 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 648,88 лв., УПФ – за осигурител – 1 969,08 лв., ведно с лихви за забава в размер на 271,23лв. и вноски за здравно осигуряване – за осигурител – 6 458,86 лв., ведно с лихви за забава в размер на 934,26 лв.

По ЗДДС:

При ревизията е установено, че „С. Г. С.“ – О. е декларирало в дневниците за продажби освободени доставки с получател [фирма] за данъчните периоди от м. 09.2018г. до м. 12.2018г. и м. 02.2019г. в общ размер на 1 870,12 лв. и с получател [фирма] – за м. 02.2019г. в размер на 3,74 лв. В РД е описано, че ревизираното дружество не е представило документи и обяснения за неначисляване на ДДС по посочените фактури, изискани му по реда на ДОПК с ИПДПОЗЛ №Р-22220219002946-040-003/15.10.2019 г. Такива не са представени и при посещение в офиса на дружеството, документирано с Протокол №1629057/16.10.2019г. На основание чл. 37, ал. 4 и чл. 56, ал. 2 от ДОПК ревизиращият екип е приел, че не съществуват доказателства, удостоверяващи характера на декларираните продажби от жалбоподателя към посочените клиенти като освободени доставки. Прието е, че същите са облагаеми доставки по смисъла на чл. 12 от ЗДДС със ставка на данъка 20%. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 1, ал. 2 и ал. 5, чл. 82, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС, с РА е начислен данък по издадените фактури от „С. Г. С.“ – О. към [фирма] и [фирма] в общ размер на 374,77 лв., като е прието, че стойностите им отразяват данъчните основи по доставките.

След анализ на събраните доказателства ревизиращият екип е преценил, че за „С. Г. С.“ – О. не се следва право на данъчен кредит в общ размер на 25 200,00 лв. по фактури, както следва:

- по 2 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди м. 08.2018 г. и м. 09.2018 г. в общ размер на 7 200,00 лв.;
- по 2 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди м. 12.2017г. и м. 02.2018г. в общ размер на 2 900,00 лв.;
- по фактура №15 от 09.01.2018г., издадена от [фирма] за данъчен период м. 01.2018 г. в размер на 1 100,00 лв.;
- по 5 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди от м. 03.2018 г. до м. 07.2018 г. в общ размер на 14 000,00 лв.

Извършени са насрещни проверки на изброените доставчици. Връчени са ИПДПОЗЛ на декларираните от тях електронни адреси за

кореспонденция, но документи и обяснения не са представени. Установено е, че спорните доставчици са регистрирани лица по ЗДДС към датите на издаване на фактурите, а впоследствие са дерегистрирани по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от закона, с изключение на [фирма]. Фактурите са включени в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди. В РД е посочено, че [фирма], [фирма] и [фирма] са декларирали един и същ адрес за кореспонденция - [населено място],[жк], [улица], ет. 4, офис 13. Отбелязано е, че управителят на [фирма] - М. К. К. е представляващ и едноличен собственик на капитала на [фирма]. Констатирано е, че за водене на счетоводството на [фирма], [фирма] и ревизираното дружество е отговорно едно и също лице - [фирма].

Изследвана е кадровата, материалната и техническата обезпеченост на [фирма], [фирма] [фирма] и [фирма] да извършат документираните доставки към ревизираното дружество. Установено е, че [фирма] и [фирма] са декларирали пред НАП, че осъществяват консултантска дейност по стопанско и друго управление. На името на дружествата не са регистрирани пътни превозни средства. Същите не са вписани в публичните регистри като собственици на недвижими имоти. След справка в базата данни на НАП е установено, че [фирма] и [фирма] не са декларирали данни за наети лица на трудови договори, а [фирма] е декларирало данни за наети такива от м. 06.2018 г. Констатирано е, че на името на доставчиците не са регистрирани фискални устройства в НАП, с изключение на [фирма]. След преглед на данните от отчетните регистри на спорните доставчици е установено, че техни основни контрагенти са дерегистрирани лица по ЗДДС и лица, включени в масив „Риск“. Установено е, че на [фирма] е извършена ревизия за периода от 02.03.2018г. до 30.04.2018г., а на [фирма] за периода от 01.07.2016г. до 31.10.2017г., като с РА на дружествата са определени данъчни задължения в особено големи размери. Отбелязано е, че при ревизиите доставчиците не са представили доказателства, удостоверяващи реалността на документираните доставки към клиентите им, а декларираният от тях ДДС за продажбите е приет за дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. Посочено е, че независимо от обстоятелството, че периода на ревизията на [фирма] е извън обхвата на спорното производство, то в хода на същото е установено, че дружеството не извършва дейност.

В РД е посочено, че в хода на ревизията „С. Г. С.“ – О. не е представило документи, удостоверяващи правото му на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от [фирма] и [фирма], в т.ч. и издадените от

доставчиците фактури. За фактурираните доставки от [фирма] е представило копия на Договор №PRM№0004 от 08.11.2017г. за извършване на строително-монтажни работи, ведно с Приложение №1, фактура №11 от 28.11.2017 г. (предмет на доставка – „строителни и монтажни работи съгласно протокол образец 19“), Приемо-предавателен протокол (ППП) от 28.11.2017г., и Договор PRM №0005 от 10.11.2017г. за предоставяне на услуга „таен клиент“, ведно с фактура №24 от 07.12.2017г. (предмет на доставка - плащане по приложение 1 към договор за предоставяне на услуга таен клиент от 10.11.2017 г.), ППП от 07.12.2017г., заявка №1 от 10.11.2017г., оферта, доклад за провеждане на наблюдение по метода „таен клиент“ през м. 12.2017г., въпросници за провеждане на наблюдение по метода „таен клиент“ чрез посещение на място, методика „таен клиент“, а за [фирма] - Договор за наем на рекламни площи ДР-02 от 05.12.2017 г., ведно с Приложение №1 от 05.12.2017г., Приложение №2 от 05.12.2017г., фактура №15 от 09.01.2018 г., ППП №1 от 09.01.2018 г.

При така установената фактическа обстановка ревизиращият екип е направил заключение, че издадените фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не документират реално осъществени доставки към „С. Г. С.“ – О.. Доставчиците не са представили доказателства за реалното извършване на доставките, в т.ч. такива за кадрова, материална и техническа обезпеченост и счетоводна отчетност. Жалбоподателят също не е представил доказателства за реалното извършване на доставките. Като допълнителен аргумент е посочено обстоятелството, че счетоводното обслужване на изброените доставчици и ревизираното дружество е осъществявано от [фирма] – свързано лице с последното по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК. За документираните доставки на строително-монтажни работи (СМР) и извършване на услуга „таен клиент“ от [фирма] и рекламни пана от [фирма] е посочено, че доставчиците не разполагат с кадрови ресурс, като не са представени и доказателства за извършването им от подизпълнител. [фирма] не е разполагало с материална и техническа обезпеченост да извърши услугите – не е декларирало получени доставки на консумативи (ел. енергия, телефон, интернет) и не е преобразувало счетоводния си финансов резултат със счетоводни амортизации. Ревизираното дружество не е представило доказателства и обяснения на кои обекти са извършени строителните дейности и кой е крайният получател на същите, за кои клиенти са предназначени услугите „таен клиент“, както и периода на извършване на дейностите. Относно документираните рекламни услуги от [фирма] е посочено, че жалбоподателят и доставчика не са

представили доказателства кой е изработил рекламната визия на билбордовете „П.“, одобряването на последната от ревизираното дружество и документи, удостоверяващи процеса по създаване и одобрение на рекламата (в т.ч. търговска кореспонденция). Не са представени доказателства кой и кога е извършил отпечатването на рекламните пана. Не са представени данни за лого и търговска марка. Не са представени данни за авторството на паната. На основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] в общ размер на 25 200,00 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на Дирекция "ОДОП" С., във връзка с която е постановено Решение № 1453/21.09.2020г., е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-799/14.10.2020г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ са посочени наличните съпроводителни документи по процесните доставки. На въпроса за извършените плащания от ревизираното лице по спорните фактури, вещото лице е проследило наличните документи:

Доставчик [фирма]: В счетоводството на [фирма] е отразено плащане само по фактура № 11/30.11.2017г. Осчетоводено е плащане с дата 12.02.2018 г. на стойност 2380 лв. Разликата до 28 200 лв., колкото е общата стойност на процесните фактури, издадени от [фирма], в размер на 25 820 лв., е закрыта при [фирма], по отделните фактури, като е дебитирана сметка 401 „Доставчици“ и е кредитирана сметка 494 „Други разчети“. Не е отразено плащане за разликата. Отделно експертизата констатира, че [фирма] е превело суми през 2018 г. по банков път към [фирма], с основание: „По фактури“, в общ размер на 81 440лв. Независимо от счетоводните операции по закриване на задълженията с друга разчетна сметка, ако се приеме, че процесните фактури изцяло са платени по банков път, то остава надплатена сума от [фирма] към [фирма] в размер на 55 620 лв., т.е. платени средства без основание. Трябва да се подчертае, че в счетоводството на [фирма] не са

осчетоводени тези плащания към [фирма], с изключение на сумата от 2380 лв. В счетоводството на [фирма] е отразено плащане от [фирма], на обща стойност 12 480 лв. Така остатъкът от вземането на [фирма] е 15 720 лв. Единственото съответствие на плащанията при двете фирми е плащането на 2380 лв. по банков път, с дата 12.02.2018 г.

Доставчик [фирма]: В счетоводството на [фирма] не са отразени плащания към доставчика. Няма плащания и в банковите документи, предоставени от жалбоподателя. В счетоводството на [фирма] са осчетоводени плащания по банков път от жалбоподателя с дата 31.12.2018 г., за всяка от процесните фактури.

Доставчик [фирма]: В счетоводството на [фирма] не са отразени плащания към доставчика. Задължението по фактурата е закрито при [фирма], като е дебитирана сметка 401 „Доставчици“ и е кредитирана сметка 494 „Други разчети“. В счетоводството на [фирма] е осчетоводено плащане по банков път, с дата 31.12.2018 г. Експертната констатира, че от разплащателна сметка на [фирма] в У. Б. с IBAN: [банкова сметка], има един превод към фирма [фирма], на дата 27.08.2018г., с основание: „По фактури“, в размер на 25 100 лв. Тази сума не е осчетоводена нито в счетоводството на [фирма], нито при [фирма]. Независимо от счетоводните операции при [фирма] по закриване на задължението по процесната фактура, ако се приеме, че с превода от 25 100 лв. се плаща процесната фактура, то остава надплатената разлика от 18 500 лв., която не е отразена в счетоводствата на двете фирми.

Доставчик [фирма]: В счетоводството на [фирма] са отразени плащания по банков път към доставчика с дата 31.12.2018 г. От страна на [фирма] не са предоставени банкови извлечения, в които да са отразени тези плащания. Предоставени са извлечения от разплащателна сметка в У. Б. с IBAN: [банкова сметка], в които са отразени преводи към фирма [фирма], през м.05 и м.06.2018 г., с основание: „По фактури“. Предвид това, че тези преводи са извършени на дати преди издаването на двете процесни фактури – м.08 и м.09.2018 г., експертната не може да ги съотнесе като плащания по процесните фактури.

Има преведени суми от [фирма] към доставчиците без да има основание за това.

В счетоводството на [фирма] процесните фактури са осчетоводени по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“, по дебита на сметка 4531 „Начислен данък за покупките“ и по кредита на сметка 401 „Доставчици“. Единствено по фактура № 11/30.11.2017 г., издадена от [фирма], разходът е осчетоводен по дебита на сметка 625 „Разходи за бъдещи периоди“. На 01.01.2018 г. разходите за бъдещи периоди са

прехвърлени като текущи разходи – по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Относно материалната законосъобразност на обжалвания РА.

По ЗДФЛ, КСО и ЗЗО:

Основният спорен въпрос при определяне на задълженията на жалбоподателя за ДДФЛ и задължителни осигурителни вноски с РА е изпълнението на предвидените в ДОПК обстоятелства за извършване на ревизията по чл. 122 от ДОПК. Предвид това за разрешаването на административно-правния спор по същество следва да бъдат съобразени разпоредбите на чл. 122 - чл. 124а от ДОПК, които регламентират особени правила за извършване на т.нар. ревизии при особени случаи. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК органите по приходите могат да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях по реда на ал. 2 данъчна основа, когато е налице някое от обстоятелствата, визирани от т. 1 до т. 7 от посочената разпоредба, като чл. 124а от кодекса регламентира, че правната норма се прилага и за установяване на задължителни осигурителни вноски. Съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 5 от ДОПК такова обстоятелство е налице, когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодна за ползване или съгласно разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, когато липсва или не е представена счетоводна отчетност или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за облагане или документите са унищожени не по установения ред.

Именно наличието на несъмнени данни, че заетите в дружеството лица в сектор охранителна дейност за процесните ревизирани периоди са работили по графици при работно време, различно от договореното, е наложило необходимостта да се прибегне до особения ред за извършване на ревизията, предвиден в чл. 122 и следващите от ДОПК, който е

приложим във всеки случай, когато основата за определяне на данъци и задължителни осигурителни вноски не може да бъде определена по реда на съответния материален закон. Основанията за прилагане на специалния ред на облагане са изпълнени и с оглед на установеното от органите по приходите разминаване между представените документи и обяснения от лице, полагало труд в „С. Г. С.“ – О. и клиентите на дружеството спрямо декларираните от последното данни с Декларации обр. 1 и обр. 6. Например, въз основа на представени доказателства и обяснения от Д. К. Г. е установено, че през м. 05.2018 г. е отработил 245 часа, за които е получил нетно възнаграждение 375,00 лв., при декларирани от жалбоподателя съответно – 80 ч. и осигурителен доход 255,00 лв.; за м. 06.2018 г. – 187 ч. и 120,00 лв., при декларирани 84 ч. и осигурителен доход 255,00 лв.; м. 07.2018 г. – 48 ч. и 120,00 лв., при декларирани 28 ч. и осигурителен доход 81,14 лв. Посочените данни от Д. К. Г. за м. 05.2018г. са близки до тези, вписани в представени графици от клиент на дружеството, получател на услугите по охрана – [фирма]. В констативната част на РД подробно са описани установените разминавания между декларираните от жалбоподателя данни с декларации обр. 1 за отработеното време от служители в „С. Г. С.“ – О. спрямо това, вписано в предоставени графици от клиенти на дружеството. Безспорно е, че са налице данни, че дружеството не отразило в разчетно-платежните ведомости и не е декларирало пред НАП възнаграждения за положен труд (в т.ч. извънреден такъв), въпреки че са установени данни за това и съответно въз основа на това е начислило и внесло следващите се осигурителни вноски и ДДФЛ в по-нисък размер. В случая, е налице едно противоправно развитие на правоотношенията, което е последица от проявлението на някой от фактите, въведени в нормата на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, за които е предвидена възможност за прилагане на особения ред за извършване на ревизионното производство. Същността на такова ревизионно производство е да се установят и анализират онези от изброените в закона обстоятелства, които са относими към конкретния ревизиран данъчен субект, като целта на закона е да се установи възможната пълнота от данни, които се доближават максимално до тази основа, при която би се стигнало при нормално развитие на правоотношението. Неминуемо, така определената основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК ще се различава в една или друга степен от обективно осъществения фактически състав, но това е резултат на неправомерното поведение на задълженото лице. В разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК са регламентирани критериите за определяне на основа, като по този начин различието се свежда до минимум. Същите са

подробно анализирани в РД. Несъмнено обаче, задълженото лице разполага с процесуална възможност в хода на производството по обжалване на ревизионният акт да опровергае истинността на установените фактически констатации, което в случая не е сторено. С жалбата не са представени декларации от служители на Директор „С. Г. С.“ – О. за продължителността на работния им ден, както се твърди в нея. Жалбоподателят не е представил доказателства във връзка с Договора за съвместна дейност и сътрудничество от 01.08.2017г. със [фирма], Е.[ЕИК] и анексите към него.

Съдът изцяло споделя мотивите на ревизиращите органи и намира за неотнормими към ревизионното производство доводите на жалбоподателя, че контролът по спазване на трудовото законодателство е изцяло и само в прерогативите на Инспекцията по труда. Действително съгласно чл.3991 ал.1 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. В същото време контролът по спазване на данъчното законодателство е възложен на НАП, като там се включват заплащане на данъчни задължения и такива за здравни осигуровки. При ревизията са съобразени основните правила за облагане по ЗДФЛ и определянето на осигурителния доход по КСО и ЗЗО и при наличието на предпоставките, предвидени в нормата на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, е взето предвид всяко от относимите за жалбоподателя обстоятелства, съгласно чл. 122, ал. 2, т. 1 до т. 16 от ДОПК, и по този начин са определени основи за облагане с ДДФЛ и осигурителен доход за всяко лице за всеки едномесечен период, попадащ в обхвата на ревизията. Органите по приходите са анализирани и разгледали всички критерии, визирани в нормата на чл. 122, ал. 2 от кодекса и съответно са приложили онези от тях, които биха им позволили да определят основата по възможно най-достовърния и обективен начин по отношение на жалбоподателя. Механизмът за определяне на облагаемата основа по ЗДФЛ и осигурителния доход по КСО и ЗЗО от ревизиращите органи е съобразен в максимална степен с действителното фактическо и правно положение, като са взети предвид всички документи, справки, обяснения, декларации. След като жалбоподателят не е представил графици за разпределяне на работно време по обекти и по охранители и за пренасочване на охранителите от един към друг обект, присъствени форми, правилник за вътрешния трудов ред в предприятието, заповед за

въвеждане на сумирано работно време, органите по приходите правилно са установили съответните основи, при допускането, че служителите, за които са установени разминавания на декларираното отработено време от дружеството спрямо това, посочено в представените графици от клиентите му, са полагали труд при пълен работен ден при сумираното изчисляване на работно време за 1 месец. Приели са, че след като всеки месец има поне 4 седмици служител в „С. Г. С.“ – О. може да отработи не повече от 224 часа за месец, тъй като чл. 142, ал. 4 от КТ не допуска продължителността на работната седмица да надвишава 56 часа. За всеки отработен час над посочените е прието, че жалбоподателят е дължал и изплатил възнаграждение за извънреден труд, който съгласно чл. 262, ал. 1, т. 4 от КТ се заплаща в увеличен размер. В случая, подходът на ревизиращите органи при определяне на облагаемата основа по ЗДФЛ като максимално обективен и способстващ за формиране на такава по чл. 122, ал. 2 от ДОПК по възможно най-достоверния начин спрямо ревизираното дружество, тъй като е съобразена минималната часова ставка за труд в България за ревизираните периоди, независимо от обстоятелството, че не е съобразено, че лицата са полагали нощен труд и труд на официални празници. При определяне на осигурителния доход е съобразен минималният такъв по икономически дейности.

Предвид изложеното, съдът счита, че крайният извод, направен от ревизираните органи, е правилен и законосъобразен, а „С. Г. С.“ – О. не е начислявало правилно възнагражденията на лицата, полагали труд в дружеството, с което неправилно е определило осигурителния доход на същите и данъчните основи за облагане с ДДФЛ и съответно са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО, ДЗПО-УПФ и ЗО и ДДФЛ в занижен размер.

По ЗДДС:

В случая, независимо че на задълженото лице е връчено Уведомление Р-22220219002946-113-001/15.10.2019г., с което същото е информирано, че при ревизията е установено наличието на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 5 от ДОПК, поради което основата за облагане с ДДС за периодите от м. 12.2017г. до м. 03.2019 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, видно от констативната част на РД органите по приходите в рамките на оперативната си самостоятелност са взели решение и са определили същите при съобразяване с разпоредбите на материалния закон – ЗДДС, като е доначислен ДДС в размер на 374,77 лв. и не е признат данъчен кредит в размер на 25 200,00 лв., . по фактури, както следва:

- по 2 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди м. 08.2018 г. и

м. 09.2018 г. в общ размер на 7 200,00 лв.;

- по 2 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди м. 12.2017г. и м. 02.2018г. в общ размер на 2 900,00 лв.;

- по фактура №15 от 09.01.2018г., издадена от [фирма] за данъчен период м. 01.2018 г. в размер на 1 100,00 лв.;

- по 5 фактури, издадени от [фирма] за данъчни периоди от м. 03.2018 г. до м. 07.2018 г. в общ размер на 14 000,00 лв.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по издадените на получателя фактури, следва по същите от негова страна да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на действително извършена доставка на стока или услуга е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. За да има право да упражни данъчен кредит, получателят по доставката следва да притежава документ, нормативно регламентиран в чл. 71 от ЗДДС и да използва получените доставки в икономическата си дейност, а именно за извършване на последващи облагаеми доставки.

За да ползва данъчен кредит, данъчно.задълженото лице следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. Доказателствената тежест за установяване на реалността на доставките се носи от ревизирия субект, който е декларирал право на приспадане на данъчен кредит по тези фактури. Този извод произтича от основния принцип за разпределение на доказателствената тежест, според който всяка страна следва да докаже фактите, от чието настъпване черпи изгодни за себе си правни последици. Данъчната фактура представлява частен свидетелстващ документ, поради което не се ползва с материална доказателствена сила. Затова, независимо че фактурите са издадени от доставчика и би могло да са изпълнени формалните изисквания за отразяване на фактурите в дневника за продажби на доставчика и в справка-декларация, то сами по себе си те не доказват, че удостоверените с тях доставки на услуги са действително осъществени, т.е. че съдържанието им съответства на обективната действителност.

Настоящият съдебен състав намира, че с оглед събраните в административното производство доказателства органът по приходите

правилно е приел, че от страна на жалбоподателя не са представени убедителни доказателства за реално извършена доставка по процесните фактури. Видно от доказателствата по преписката, в хода на ревизията и при оспорване на акта пред настоящата инстанция жалбоподателят не е представил доказателства, удостоверяващи правото му на данъчен кредит по фактури от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Доставчиците не са представили доказателства за реалното извършване на доставките, в т.ч. такива за кадрова, материална и техническа обезпеченост и счетоводна отчетност. Ревизираното лице също не е представило доказателства за реалното извършване на доставките. Счетоводното обслужване на изброените доставчици и ревизираното дружество е осъществявано от [фирма] – свързано лице с последното по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ДОПК. За документираните доставки на строително-монтажни работи (СМР) и извършване на услуга „таен клиент“ от [фирма] и рекламни пана от [фирма] е посочено, че доставчиците не разполагат с кадрови ресурс, като не са представени и доказателства за извършването им от подизпълнител. [фирма] не е разполагало с материална и техническа обезпеченост да извърши услугите – не е декларирало получени доставки на консумативи (ел. енергия, телефон, интернет) и не е преобразувало счетоводния си финансов резултат със счетоводни амортизации. Ревизираното дружество не е представило доказателства и обяснения на кои обекти са извършени строителните дейности и кой е крайният получател на същите, за кои клиенти са предназначени услугите „таен клиент“, както и периода на извършване на дейностите. Относно документираните рекламни услуги от [фирма] е посочено, че жалбоподателят и доставчика не са представили доказателства кой е изработил рекламната визия на билбордовете „П.“, одобряването на последната от ревизираното дружество и документи, удостоверяващи процеса по създаване и одобрение на рекламата (в т.ч. търговска кореспонденция). Не са представени доказателства кой и кога е извършил отпечатването на рекламните пана. Не са представени данни за лого и търговска марка. Не са представени данни за авторството на паната.

Ето защо, съдът споделя изводите на ревизиращите органи, че съдържащите се по преписката документи не доказват извършването на реални доставки, като предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] в общ размер на 25 200,00 лв. Събраните от ревизиращите органи доказателства са правилно преценени и заключенията в акта не противоречат на цялостното съдържание на

установените при ревизията факти и обстоятелства и събрани доказателства. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 2619.79 лева /при материален интерес 69 659.83 лева/, съобразно чл.8, ал.1, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „С. Г. С.“ – О.- [населено място], представлявано от управителите К. И. М., Л. М. Е. и А. Г. Н. чрез адвокат Р. В. срещу Ревизионен акт №Р-22220219002946-091-001/19.03.2020г., потвърден с Решение № 1453/21.09.2020г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който са определени допълнителни задължения за вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. в размер на 6 458,86 лв., ведно с лихви за забава в размер на 934,26 лв.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019г. в размер на 7 999,23 лв., ведно с лихви за забава в размер на 1 157,71лв.; за вноски за държавно обществено осигуряване (ДОО) - за осигурители за периодите от м. 01.2018г. до м. 03.2019 г. в размер на 18 208,91 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 648,88 лв.; за данък върху добавената стойност (ДДС) за периодите от м. 12.2017 г. до м. 12.2018 г. и м. 02.2019 г. в размер на 25 574,77 лв., ведно с лихви за забава в размер на 4 436,90 лв.; за вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) – за осигурители за периодите от м. 01.2018 г. до м. 03.2019 г. в размер на 1 969,08 лв., ведно с лихви за забава в размер на 271,23 лв.

ОСЪЖДА „С. Г. С.“ – О., Е.[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ет. партер, офис 3, представлявано от управителите К. И. М., Л. М. Е. и А. Г. Н. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при ЦУ на НАП сумата от 2619.79 /две хиляди шестстотин и деветнаесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: